

**Philippi Ecclesiæ Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiæ Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philip *<Eichstätt, Bischof>*

Ingolstadii, 1617

XVI. Gotsmannus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](#)

berto illo mirabili, quem in vita plurimum coluit, accuratissime sepultus est. In tātum verò fratres de obitu tam benignissimi patris doluisse feruntur, ut ad tumulum eius per vices usque ad tricesimum diem per noctanter vigilarent, & nimio amore persuasi pro sancto eum fermè haberent. Cuius sepulcro tale appositorum est Epitaphium ab egregio illo versificatore Willerammo Abate, consanguineo scilicet suo compositum.

Ecce Deisernus Praefulaceo hic Heribertus.

Et reliq.

Hæc Anonymus. Cùm quibus non satis consentiant, quæ Hundius in Metropoli ex Bruschio tradit, nempe Engelbertum, Episcopum Frisingensem, mortuum esse anno Redemptoris M. XXXIX, si hoc ita est, quomodo post triennium, id est, anno M. XLII. Heribertus Frisingæ mortem obiit, iusta funebria Engelberto seu Egilberto persoluentre? Minus adhuc cum vero concinit, quod scribit Andreas Ratisbonensis in Chronico, Heribertum, Episcopum Eystettensem, consecrassæ Ecclesiam inferioris Althahæ cum Episcopis Passauensi & Parentino. nam cùm, vt ipse met Andreas scribit, Ecclesia ista flammis perierit anno Redemptoris M. IIII. quarto Nonas Martij, & quinto post incendium, hoc est, anno M. VII. reparata & dedicata fuerit; fieri non potuit, vt Heribertus dedicationi interesset; cùm Episcopalem Insulam anno demum M. XXII. obtinuerit.

XVI. Gozimannus seu Gotsmannus².

Gozmannus paucis præsul fuit inde diebus.

Lambertus Schaffuaburgensis in Chronico, Anno M. XLII. Heribertus Aichstatterensis Episcopus obiit, cui fra-

Kk 2 ter

ter eius Gezman successit. Sedit Gozmannus menses duos & paulò plus, ut inquit Gudackarus. Vitæ finem imposuit XVII. die Octobris. Latinus est vir Dei; Græcis, Theander; de quo Anonymus isthac. Licet breui tempore præfuerit, non tamē nihil memorabile in diebus suis egit, adiuncto namq. Brunone Virzeburgensi Episcopo sanctæ Valpurge Monasterium, in festo S. Burckhardi, ut & ipsum hic celebrem faceret, dedicauit, & deinde post tres dies defunctus, à præfato Virzeburgensi Episcopo iuxta fratrem suum honorifice sepultus est.

XVII. Gebhardus.

Et post hunc Gebehard, Romam, qui deinde regebat.
Sedit in Episcopatu annos XIII. In summo Pontificatu annos duos cum tribus mensibus, Victorisq; II. nomen accepit. Vitam cum morte commutauit anno Virginei partus M. LVII. XXVIII. die Iulij, natus Comes de Tollenstein & Hirsperrg, ut est in Gundackaro. Bruschius ait fuisse Comitem de Calouia, seu Kalavv, hodie Kalb, quod est oppidum cum veteri arce horum Comitum sede in Ducatu Wirtenbergensi ad Nagoldum fluuium, teste Bruschio in prima Monasteriorum Germanicorum Centuria, vbi agit de Alba Augia Norici, Monasterio Benedictino, quod ab hoc Gebhardo conditum fertur. Interfuit Gebhardus Comitiis Norimbergensibus, & aliis Ratisbonensibus, vbi Leone IX. Pontifice præsente & præsidente, disceptatum est de corpore S. Dionysij Areopagitæ, vbinam requiescat; num Parisiis, an Ratisbonæ? Videndus Auentinus lib. 5.

De eius electione, & ad cathedram S. Petri euangelion hæc Leo Ostiensis lib. 2. Chronicus Cassinensis cap.